

4ኛ መጻገዕ

መጻገዕ፦ ማለት በሽተኛ (ድውይ) ሕመም የፀናበት ማለት ነው። አራተኛው ሰንበት መጻገዕ ተብሎ የተሰየመበት ምሥጢር በአራተኛ ክ/ዘመን በዘመነ ነገሥት በሽተኞችን በፈላሽ ውሃ የማጥመቅ ሥርዓት በስፍት ይከናወን ስለነበረ ይህ ሣምንት (ሰንበት) መጻገዕ ተባለ።

በዚህ ሣምንት (ሰንበት) በስፋት የምንማረው በዘመነ ሥጋዌው በደዌ ዳኛ በአልጋ ቁራኛ ተይዘው ለዘመናት ሲሰቃዩ በዓለም ያሉ ባለመድኃኒቶች (ጥበበኞች) ሊያድኗቸው ባለመቻላቸው ዘመድ ስልቶቻቸው ጓደኛ ሽሽታቸው ሞት እየተመለከታቸው የሚኖሩ በሽተኞች ሁሉ እንደየችግራቸው (እንደየሽታቸው) በጌታችን መፈወሳቸውን ነው። እንደ እየሽታቸው ማለት የታወረው መብራቱን፣የጎብጠው መቅናቱን፣የሰለለው መርታቱን..... ማለት ሲሆን በጌታችን የተፈወሱ እጅግ ብዙ ዓመታትን በሥቃይ ካሳለፉት መካከል ረጅም ዕድሜ ያስቆጠረው ማለትም **ላ38 ዓመታት** በአልጋው ላይ ተጣብቆ ከሞትም ሆነ ከድኅነት ርቆ የኖረው ሰው በጌታችን ምህረት እንደጤነኛ ሰው አልጋውን ተሸክሞ እንደሄደ በመደረጉ እና የተፈሰው በሰንበት ስለነበር በጌታችን ላይ የተነሣው ተቃውሞ ላ38 ዓመታት ሲሰቃይ ከነበረው ወንድማቸው ይልቅ ለሰው የተፈጠረችውን ሰንበት አስበልጠው በሰንበት ሽፋን የምቀኝነት ወንጀል በማርቀቃቸው የበሽተኛው ዘመን ብዛት እና የአይሁድ ምቀኝነት ጎላ ብሎ የታየበት ስለሆነ መጻገዕ ተብሏል።

የዚህን በሽተኛ አፈዋወስ (አዳዳን) ከሌሎች ለየት የሚያደርጉት ነገሮች በየገሐ 5፡-1-17 የተገለጸውን ታሪክ ስንመለከት እንደምንረዳው

1. ብዙ በሽተኞች ተኝተው የውሃውን መናወጥ (በመልአክ መባረክ) እየጠበቁ በቀን አንድ ሰው ከሚድንባት የመጠመቀያ ወሃ ዳር መደብ ሠርተው ከተኙት መካከል ይህን በሽተኛ ከነአልጋው ወሰደው ዘመዶቹ ከጣሉት በኋላ ውሃው ሲናወጥ (ሲባረክ) ቀድሞ የሚያስገባው ዘመድ እንኳ እንደሌለው ጌታችን ባነጋገረው ጊዜ የሰጠው መልስ የቱን ያህል ዘመድ እንደሰለቸውና በዘመድ ተስፋ እንደቆረጠ የሚያመለክት ስለሆነ በሽታው ተደራራቢ ማለትም አስታማሚ እስከማጣት የሚያደርስ የብዙ ዓመት ሕመም ተጨማሪ በሽታ መሆኑን የሚያስተምር በመሆኑ፤
2. ሰውየው ያን ያህል ዘመን በበሽታ እየተሰቃየና የመዳንን ቀን እየናፈቀ ልቡ ግን ከተንኮል ያለነ፣ መሆኑን ጌታ እንደ አምላክነቱ አውቆ "ልትድን ትወዳለህን"? (የገሐ 5፡-6) የሚል ጥያቄ ቀረበው ከበሽተኞቹ ሁሉ ለዚህ ሰው ብቻ የቀረው አይሁድ ጌታን ለመወንጀል በሰንበት ያዳነው ማን እንደሆነ ሲጠይቁት መጀመሪያ ባለውለታውን አዳኙን ከሰው መሃል ለይቶ ባለማወቁ ሁለተኛ በምኩራብ ጌታችን አግኝቶት ካስጠነቀቀው በኋላ እንዲያውም አይሁድ ሳይጠይቁት ይውደዱኝ በማለት ቀድሞ ሄዶ መዳኑን ሳይሆን በሰንበት አልጋ አሸክመኝ ብሎ በመናገሩ የሰውየው (የበሽተኛው) ክፋት የቱን ያህል ከፍተኛ እንደሆነ ከፍተኛ እንደሆነ ያመለክታል።
3. ላ38 ዘመን በአልጋ ላይ የኖረ በሽተኛ በተአምር እንደ ጤነኛ ሰው እንኳን ብዙ ዘመን አንድ ሰዓትም የታመመ ሳይመስል አልጋውን ተሸክሞ መጓዙ ከሌሎች የበሽተኞች ታሪክ የዚህን ለየት ያደርገዋል።

ስለዚህ ከዚህ የመጻገዕ ታሪክ የምንማረው በሕመማችን እና በችግራችን ጊዜ ወደ ሕክምናም ሄደን ወደ ፀበል በሁሉም ላይ አድሮ የሚፈውስ እግዚአብሔር መሆኑን ማመን፣ከተደረገልን በኋላ ማለትም ጤናም ሆነ ገንዘብ፣ ሥልጣንም ሆነ ትዳር ካገኘን በኋላ ከእግዚአብሔር አለመራቅ፣ መጻም፣መጸለይ፣ማስቀደስ፣ ማስወደስ..... ይገባናል።